

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/612/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204522
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714204522.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 proti odporkyni: P. X., B.. XX.XX.XXXX, X. W. XXXX/XXA, V., občianka SR, za účasti Spotrebiteľského združenia OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086 ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zast. advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 392,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 260,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 260,98 eur od 13.3.2012 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu iných trov konania v sume 9,12 eur , a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne na účet jeho právneho zástupcu vedený v O. X. H..U., Č.. Ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX náhradu trov právneho zastúpenia v sume 29.60 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na súd dňa 21.7.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 392,90 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 392,90 eur od 16.7.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania 82,74 eur (počítaný ako 9 % ročne z sumy 392,90 eur za obdobie od 13.3.2012 do 15.7.2014) z titulu nesplateného úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy z 02.11.2010 a trovy konania 23,50 eur za súdny poplatok.

Odporkyňa sa na pojednávanie nedostavila, neospravedlnila, ani nežiadala odročiť termín pojednávania, preto súd konal a rozhodol bez jej prítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením navrhovateľa a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, úverovou zmluvou zo dňa 2.11.2010, úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 27.2.2012, kartou klienta, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Home Credit Slovakia, a.s. uzatvoril s odporkyňou dňa 02.11.2010 úverovú zmluvu, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s úverovým rámcom 320 eur. Odporkyňa

sa zaviazala úver splácať vo výške 4% z dlžnej čiastky mesačne. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba v sume 26,88%, 11,88 %; priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty 20,93 %. Na spodnej časti úverovej zmluvy je v predtlačenej forme drobným len ťažko voľným okom čitateľným písmom uvedené, že „Spoločnosť a klient podpismi na ÚZ zároveň uzatvárajú rozhodcovskú doložku; Klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poisťnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi Home Credit Slovakia, a.s. ako poisťníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ, a.s.“.

Súd sa oboznámil s obsahom úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (na ktoré sa Home Credit Slovakia, a.s. odvoláva) a zistil, že v základných ustanoveniach úverových podmienok (Hlava 1, §1) je uvedené, že podmienky sa spravujú § 273 Obchodného zákonníka.

Z karty klienta (odporkyne) mal súd preukázané, že odporkyňa reálne vyčerpala úver v sume 338,45 eur a doposiaľ zaplatila celkovo sumu 77,47 eur. Odporkyňa bola podľa navrhovateľa v omeškaní so splácaním, preto ju navrhovateľ vyzval listom z 27.02.2012 na splatenie dlhu 406,12 eur najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Navrhovateľ súdu preukázal, že predmetnú výzvu dal pre odporkyňu na poštovú prepravu dňa 01.03.2012.

Z vyjadrení navrhovateľa mal súd preukázané, že žalovaná suma 392,90 eur pozostáva z istiny 319,13 eur, úroku 55,97 eur, poplatku za výpis z účtu 4,89 eur, opravných úrokov (grace period) 0,06 eur, úroku za hotovostné transakcie 12,85 eur. Podľa mienky navrhovateľa, keďže výzvu na splatenie celého dlhu poslal odporkyňi poštou, mala sumu uhradiť do 15 dní od poslania výzvy a 15-ty deň po zaslaní výzvy uplynul 13.3.2012, tak práve od 13.3.2012 sa odporkyňa dostala do omeškania so zaplacením celej dlžnej sumy. Navrhovateľ si osobitne vyčíslil úrok z omeškania z dlžnej sumy 82,74 eur za obdobie od 13.3.2012 do 15.7.2014, kedy bol vypracovaný návrh na súd.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporkyne. Jeho právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia počítajúc odmenu za jeden úkon práve z sumy 131,92 eur ako tarifnej hodnoty. Konkrétne si uplatnil sumu 59,14 eur pozostávajúcu z odmeny za 2 úkony právnej služby x 16,60 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa vo veci); 2 x režijný paušál á 8,04 eur, 20 % DPH z súčtu súm 16,60 x 2+8,04 x2.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom vyjadrení opieral o ustanovenia § 52 ods. 1 OZ, § 53 ods. 1 OZ, §9 ods. 2 písm. k) a §11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Úvodom poukázal na to, že nepopiera nárok na zaplatenie istiny, ktorú odporkyňa reálne čerpala a nesplatil a v tej časti ani nevystupujú na starne odporkyne.

Podľa jeho vyjadrenia sa v súdnej veci jedná o formulárovú zmluvu, ktorej obsah pred uzatvorením nemala odporkyňa možnosť reálne ovplyvniť. Zmluvu hodnotí ako spotrebiteľskú. Má z listinných dôkazov za preukázané, že úverový rámec bol dohodnutý 320 eur, odporkyňa celkovo vyčerpala 338,45 eur a splatila 77,47 eur. odvolávajúci sa na § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch poukazuje na to, že úverová zmluva obsahuje len výšku splátok v neurčitom percentuálnom vyjadrení bez vymedzenia splatnosti prvej splátky. V zmluve nie je uvedená ani konečná splatnosť úveru. Odvolávajúci sa na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje preto spotrebiteľský úver za bezúročný a bezpoplatkový. Na podporu svojich tvrdení sa odvolával na množstvo obdobných rozhodnutí vydaných inými súdmi (pr. KS v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010 z 9.8.2011, 11Co/141/2012 z 3.7.2013, rozsudok NS SR sp. zn. 3 Sžo/19/2012 z 12.3.2013, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3S/53/2011 z 21.2.2012,). Návrh považuje za neopodstatnený v časti 131,92 eur a preto ho žiada v tejto časti zamietnuť ako neopodstatnený.

Navrhovateľ na vyjadrenie vedľajšieho účastníka uviedol, že úverová zmluva je platná a účinná, obsahuje zákonom predpísané náležitosti, je prejavom slobodnej vôle zmluvných strán, je uzavretá v súlade s právnymi predpismi platnými a účinnými v čase jej uzatvorenia. Podľa jeho názoru neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na to, že pri revolvingových úveroch zákon o spotrebiteľských úveroch počíta s nemožnosťou určenia RPMN. Dal súdu do pozornosti, že súčasťou samotnej zmluvy bolo okrem iného i sadzobník poplatkov a odporkyňa podpisom zmluvy potvrdila, že bola s jeho obsahom oboznámená. Záverom prejavil nesúhlas priznať trovy združeniu na ochranu spotrebiteľa, lebo jeho vstup do konania považuje za zbytočný. Navrhoval nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.04.2004 boli do Občianskeho zákonníka implementované smernice Európskych spoločenstiev a Európskej únie: 1. Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29 34); 2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 94/47/ES z 26. októbra 1994 o kúpe práva na sezónne užívanie nehnuteľností (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 280, 29/10/1994, str. 83 87); 3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a súvisiacich zárukách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 171, 7/7/1999, str. 12 16). Do občianskeho zákonníka bola vložená piata hlava, ktorá upravuje otázku spotrebiteľských zmlúv či práva a povinnosti spotrebiteľov, dodávateľov.

Podľa § 52 ods. 1, 2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 02.11.2010), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (02.11.2010), (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b), zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (účinný k 02.11.2010), Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Ustanovenia zákona č.126/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom sporu je zaplatenie sumy sumu 392,90 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 392,90 eur od 16.7.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania 82,74 eur (počítaný ako 9 % ročne z sumy 392,90 eur za obdobie od 13.3.2012 do 15.7.2014) z titulu nesplateného úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy z 02.11.2010.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len v časti. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Winterova 7, Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „Home Credit Slovakia, a.s.“) je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, odporkyňa je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Právny vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou zo dňa 02.11.2010 (predmetom bol bezúčelový revolvingový úver) súd posudzoval podľa zákona č. 126/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). Ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky (ako súčasť zmluvy) mala spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporkyne, pričom tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohla ovplyvniť ani neovplyvniť. S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade zák. č. 126/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou (Obchodný zákonník) je

nevyhnutné právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd skúmal obsah úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., osobitne tie - na ktoré sa navrhovateľ odvoláva pri jednotlivých svojich nárokoch a zistil, že sú na predtlačenom formulári a žiadna z uplatnených nárokov nie je individuálne dojednaný. Navrhovateľ v konaní preukázal, že odporkyňa vyčerpala úver v sume 338,45 eur a uhradila celkovo sumu 77,47 eur. Odporkyňa sa dostala do omeškania pre nesplácanie úveru riadne a včas. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou a to vo forme percent. „4% z dlžnej čiastky“ bez jasnej a určitejšej špecifikácie, aká suma (v tomto prípade: percentuálna časť) z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 126/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 126/2010 Z.z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 126/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákomom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok).

Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 126/2010 Z.z., je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Odporkyňa preukázateľne neuhradila 260,98 eur z poskytnutého úveru 338,45 eur a to ani po zaslaní jej výzvy na splatenie celého dlhu do 15 dní od podania výzvy na pošte (od 01.03.2012), súd uložil odporkyňu povinnosť zaplatiť práve túto sumu 260,98 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania 8,15 % ročne od 13.3.2012 V zvyšnej časti žalovanej istiny súd návrh zamietol.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (02.11.2010), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Ďalej je potrebné uviesť, že po oboznámení sa z obsahom všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy súd zistil, že obchodné podmienky sú na predtlačenom formulári. Sú v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva, musí vyhodnotiť medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 OZ) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a povinnosti súdu dbať na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musí zvážiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodit' z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania navrhovateľa nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

V komplexe vysloveného právneho názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel k záveru, návrh je podaný v časti nedôvodne. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania vo vzťahu k odporkyňi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pri vyhovení navrhovateľovi v časti 260,98 eur. Súd vychádzal z toho, že vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporkyne len v časti sumy 131,92 eur, ktorú považoval za žalovanú bez právneho dôvodu. Vedľajší účastník nevstúpil na stranu odporkyne v časti rozdielu úveru, ktorý reálne vyčerpala a doposiaľ navrhovateľovi nesplatila (t.j. 260,98 eur s príslušenstvom), preto v tejto časti je odporkyňa povinná znášať náhradu iných trov konania. Súd posudzoval úspech účastníkov a zistil, že navrhovateľ bol úspešný v časti 66 % ($260,98 \times 100/392,90=66,42$, zaokrúhlene 66); odporkyňa bola úspešná vo výške 34% ($100-66=34$). z toho vyplýva, že navrhovateľ bol úspešný v časti 32 % ($66-34$). Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh 28,50 eur, z toho mu súd priznal sumu 9,12 eur (32% z 28,50 eur) ako náhradu iných trov konania.

V konaní bol úspešným odporca, ktorý si trovy konania neuplatnil, preto mu súd ich náhradu ani nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, žiada ich uhradiť navrhovateľom, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom vedľajšieho účastníka v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je Home Credit Slovakia, a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú: a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu

trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 15.8.2014, pričom odporkyňu neoznačil, v oznámení označil len spisovú značku, výšku žalovanej sumy a žiadal zasláť návrh s prílohami.

V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu. V rámci svojho vyjadrenia ide síce o hutný text, ktorý je naformulovaný v podobe používanej v ďalších jeho vyjadreniach v iných konaniach na tunajšom súde. Jedine mení číslo a dátum zmluvy, výšku žalovanej sumy, výšku odporcom zaplatenej sumy zistenej z listín zaslaných mu súdom (na jeho žiadosť), v % - tých vypočítaná spotrebiteľom zaplatená suma. Teda z piatich strán hutne písaného vyjadrenia sa samotnej ochrany konkrétneho odporcu týkala ani nie polovica jednej A4 strany.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 29,60 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčíslil odmenu za jeden úkon 16,60 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 131,92 eur, v ktorej žiadal návrh zamietnuť a teda v tejto časti bol v konaní úspešný. Suma 29,60 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 16,60 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,04 eur; 3/ 20%DPH z súčtu súm z bodov 1/,2/. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal poslať trovy právneho zastúpenia na účet: vedený O. X., H..U.. Č.: XXXXXXXXXXX/XXXX.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. navrhovateľ vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporkyne okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil,

že zväčša o prefabrikovaný vzor vyjadrenia. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nadbytočné a nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3CoB/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.